

Kik támadják Magyarországot és miért?

(Részletek)*

„A világ ma az ostobáké, érzéketleneké és nyüzsgőké. Az élethez és a diadalhoz való jogot manapság csaknem ugyanazokkal az eszközökkel lehet megszerezni, amelyekkel az ember bekerülhet a bolondokházába: a gondolkodásra való képtelenséggel, amorális viselkedéssel, kóros élénkséggel.”

Fernando Pessoa

Elkezdődött a világ újrafelosztása: ma már az USA, az Európai Unió és Oroszország mellett egyre meghatározóbb helyzetbe kerül Kína és India. De hosszabb távon számolni kell a regionális nagyhatalomnak számító Pakisztánnal, a feltörekvő Brazíliával és Törökországgal is. Törvényszerű, hogy az új helyzetben megváltoztak az amerikai külpolitika prioritásai.

Úgy tűnik, az Amerikai Egyesült Államok lassan belátja gazdasági és katonai hatalmának csökkenését. Az amerikai államadósság magas szintje komoly fenyegetést jelent a világgazdaság egészére nézve. Ha ez így van, akkor az USA hosszabb távon egy erős és egységes Európa létezésében érdekelt. A világban kialakult új helyzetben átgondolandó Európa demilitarizálódásának folyamata is, hiszen a katonai kiadások folyamatos és egyoldalú csökkentése az EU befolyásának gyengülését eredményezheti. Ettől függetlenül külpolitikai szakértők egy része szerint az USA ma még a gyöngye, megosztott, etnikai és vallási konfliktusokkal terhelt Európa létezésében érdekelt, ahol a muzulmán-gyűlölet fokozásával közvetett módon támogathatja a legfőbb szövetségesének tartott Izraelt.

(...)

Carl Schmitt, a politikai filozófia egyik német klasszikusa szerint egy politikai közösség alapfeltétele a homogenitás. Egy demokrácia eszerint

csak homogén társadalomban jöhet létre, amelyben megvalósul a vezetők és vezetettek egysége. A többségi társadalom mindig a homogenitásra törekszik. Éppen ezért a multikulturalizmus csak a többséggel szemben, antidemokratikus módon érvényesülhet. Az alternatív (underground) kultúra lehet vonzó néhány értelmiségi csoport számára, de ösztársadalmi szinten lehetetlen multikulturális társadalmat szervezni, hiszen a többség elutasítja azt. A történelem tanúsága szerint hosszú távon az egymás mellett élő kultúrák egyike mindig átalakította, asszimilálta vagy végleg eltüntette a másikat. Miután az emberiség története a birodalmak harcaként is felfogható, ezért minden statikus és véglegesnek szánt helyzetleírás gyorsan elavul, illetve meghaladottá válik.

Sok helyen okoz feszültséget, hogy Európa a különböző kultúrák, etnikai és vallási csoportok ütközésének helyszíne. Folyik a szellemi-kulturális háború előkészítése. Ugyanakkor a szociális juttatások magas színvonala miatt Észak- és Nyugat-Európa továbbra is vonzza a különböző földrészekről menekülőket.

(...)

A nemzeti identitás kérdése egész Európában vitákat generált, függetlenül az Európai Unió egységesítő törekvéseitől. Maga a problémakör előtérbe kerülése eleve a multikulturalizmus felszámolásának irányába hat. Ha ugyanis van vezérkultúra (a CDU által használt meghatározás), akkor valamilyen módon mindenkinek ahhoz kell idomulnia. Dániában a bevándorlók számára ma már kötelező a többségi társadalom normáinak elfogadása, meg kell tanulniuk dánul, és saját maguk, illetve családjuk eltartásáról is gondoskodniuk kell. Amennyiben nem felelnek meg az elvárásoknak, kiutasítják őket. Dánia döntött:

*A Kik támadják Magyarországot és miért? című kötet 2012 júniusában, a 83. Könyvhét kiemelt politikai köteteként jelent meg a Kairosz Kiadó gondozásában. Társszerzői: Lentner Csaba közgazdász és Zárug Péter Farkas politológus.

szerintük az asszimiláció a kívánatos és helyes út. A dán politikai közösség nem dán eredetű tagjainak nemcsak politikailag, de kulturálisan is dáná kell válniuk, ha Dániában akarnak élni. A multikulturális társadalom minden olyan esetben működésképtelen, mikor a társadalom többsége elutasítja azt.

(...)

Az unió és hazánk viszonya leírható a nemzeti/globalista, illetve az Európai Unión belüli bal/jobb választóvonal mentén is. Ez utóbbi nagyjából azt a nézetkülönbséget jelenti, ami a szocialisták és a liberálisok, illetve a néppártiak között érzékelhető.

Ennek bizonyítására szolgál a következő idézet: „Európa nem csak keresztény, de zsidó is, muzulmán is, laikus is. Sokszínű, tehát nem lehet azt mondani, hogy bármelyik értékrend egyeduralgató lenne a kontinensen.” (Martin Schulz: Szó sincs baloldali ármányról, interjú, Népszava, 2012. március 10.) Amit az Európai Parlament elnöke állít, az egyszerűen nem igaz, de álláspontjában tetten érhető az Európai Unió szellemi-kulturális megosztottsága. Európa történetét, szellemiségét, világnézetét, értékrendjét kétezer év óta a kereszténység és annak etikája határozza meg. Ez akkor is igaz, ha a francia forradalom óta Európa szellemisége és – főként az utóbbi évtizedeknek köszönhetően – sokszor etnikai összetétele is sokat változott. Martin Schulz – többek között – éppen ennek az emberi méltóságot és az individuum jogait is tiszteletben tartó kultúrkörnek köszönheti, hogy zsidó származású baloldaliként ekkora karriert futhatott be. Ahhoz azonban senkinek nincs joga, hogy önkényesen megtagadja Európa múltját, a jelenét pedig meghamisítsa. Nincs sem zsidó, sem muzulmán, sem színes bőrű Európa. Nincs, és nem is volt. Ez még akkor is így van, ha ma már viszonylag nagy számban élnek itt az említett etnikumok, illetve más civilizációk képviselői.

A múlt ilyenfajta torz értelmezése és a jelen tendenciáinak félremagyarázása teszi lehetetlenné az együttműködést a kozmopolita baloldal és a nemzeti kötődést felvállaló jobboldal között.

(...)

„A stabil és igazságos világrend kialakulásának útjában a legfőbb akadály az Egyesült Államok. Sajnos, meggyőződésem, hogy ez a

kíméletlen – számomra fájdalmas – kijelentés igaz. Az Egyesült Államok szeptember 11-e után sem hagyott fel azzal, hogy irányítsa a világot, pedig befolyása már meggyengült. Bush politikája nacionalista szemléletű: az erő alkalmazására koncentrál, mellőzve az olyan globális problémákat, amelyeket csak nemzetközi összefogással lehet megoldani. A világ ennek ellenére úgy táncol, ahogy az Egyesült Államok fütyül, és ha ez huzamosabb ideig így marad, a civilizáció kerül veszélybe.” (Soros György: A gyarlóság kora, Scholar Kiadó, 2007)

Évtizedek óta elhallgatott tény, hogy az Amerikai Egyesült Államok budapesti nagykövetsége messze túllépve hatáskörén a magyar belpolitikát alakító tevékenységet végez, megsértve ezzel a diplomáciában elfogadott be nem avatkozás elvét, valamint az ország szuverenitását. Magyarország független, demokratikus ország, az Európai Unió tagja, ami még elfogadhatatlannabbá teszi a nagykövetség szerepfelfogását. A magyar külügyminiszter által is hangoztatott azonos eszmék és értékek nem jogosítják fel az amerikai nagykövetet és a külügyminisztert arra, hogy rendszeresen kioktassák a mindenkori magyar miniszterelnököt.

A Hillary Clinton által többször megfogalmazott észrevételek a legtöbb országra vonatkozhatnak. A „fékek és ellensúlyok” rendszerének féltése, minden demokráciában indokolt, hacsak nem feltételezzük, hogy létezik valahol a minden világok legjobb demokráciája is... Az USA a világ sok részén rendszeresen semmibe veszi az emberi jogokat, olajért, ezért-azért diktatúrát támogat, és mindenkor kíméletlenül fellép birodalmi érdekei védelmében. Amerikai vezetők szerint a nem amerikai foglyok kínvallatása is megengedett. A 2011. december 31-én elfogadott új honvédelmi törvény értelmében a kormány bárkit bárhol megfigyelhet, letartóztathat, és ehhez alaposabb indoklás sem kell. Ha az amerikai elnök valakit terroristagyanúsnak tart, merényletet rendelhet el ellene. Bizonyos gyanúsítottak bármeddig előzetesen tarthatók, és olyan bizonyítékot is felhasználhatnak ellenük, amelyeket soha senki sem ismerhet meg. A megfigyelésben részt vevő magáncégek jogi mentességet kapnak. Az Egyesült Államok a háborús bűnösök kiadatását is megtagadhatja. Úgy

véljük, ezek súlyosabb problémák, mint a magyarországi fékek és egyensúlyok rendszerének esetleges megbillenése.

Időközben nyilvánosságra került egy videofelvétel, amelyen Afganisztánban – az amerikai liberális demokrácia nagyobb dicsőségére – négy amerikai katona röhögve levizelte a földön fekvő talib harcosok véres holttestét. Bármit mond Hillary Clinton, a talibánok soha többé nem hisznek az amerikai demokrácia felsőbbrendűségében.

(...)

Úgy tűnik, hogy 2011 végén és 2012 elején az Egyesült Államok kormányzati adminisztrációjának néhány befolyásos tagja, az európai baloldal hathatós közreműködésével, puccsszerű eljárással kívánták megbuktatni Orbán Viktort. A gyanú eloszlátása azért sem könnyű, mert az elemzők joggal gondolhattak arra, hogy az ország és a kormányfő elleni támadások nem véletlenszerűek, ugyanis az Orbán-kormány elleni fellépések között ok-okozati összefüggéseket is találni.

Egyértelmű bizonyítékok hiányában felelőtlenség lenne határozottan állítani bármit, de a helyzet megértését talán segíti, ha sorra vesszük az Amerikai Egyesült Államokhoz egyértelműen kötődő politikusok névsorát. Valdas Adamkus, Litvánia volt államfője az amerikai hadsereg katonai hírszerző csoportjánál szolgált. Tony Blair, az Egyesült Királyság volt miniszterelnöke az amerikai külügyminisztérium ösztöndíjprogramján vett részt. Ugyanez vonatkozik Afganisztán jelenlegi államfőjére, Hamid Karzaira, és Miheil Szaakasvili-re, aki Grúzia elnöke. Valdis Dombrovskis, Lettország jelenlegi miniszterelnöke a marylandi egyetem kutatója volt. Ahmúd Dzsibril, a Kadhafi-korszak utáni első miniszterelnök Pittsburghben járt egyetemre. Vincente Fox, Mexikó egykori elnöke a Coca-Cola mexikói igazgatója volt. Lukasz Papademosz, Görögország jelenlegi miniszterelnöke Massachusettsben tanult, később a Harvard Egyetemen tanított. Mario Monti, Olaszország jelenlegi miniszterelnöke a Yale egyetemen tanult, később a Goldman Sachs tanácsadója volt, a világ pénzügyi elitjének tagja.

Az USA-ban végzett állam- és kormányfők névsora is elég hosszú: Ricardo Martinelli, Panama elnöke; Sebastián Pinera, Chile elnöke; Lau-

ra Chinchilla Miranda, Costa Rica elnöke; Miheil Szaakasvili, Grúzia elnöke; Nika Gilauri, Grúzia miniszterelnöke; Otto Pérez Molina, Guatemala elnöke; Szuszilo Bambang Judhono, Indonézia elnöke; Felipe de Jesús Calderón, Mexikó elnöke; Jíngluk Sinavatra, Thaiföld miniszterelnöke. (Heti Válasz, 2012. február 16.)

A John Hopkins Egyetem Haladó Nemzetközi Tanulmányok Intézete (SAIS) 2011-től vendégprofesszorrá fogadta Bajnai Gordon volt miniszterelnököt, aki a Transzatlanti Kapcsolatok Központjának munkájába is bekapcsolódott. A SAIS munkatársa Simonyi András volt washingtoni nagykövet, Charles Gati és Francis Fukuyama is.

A Center for American Progress (CAP) a Bajnai nevével fémjelzett Haza és Haladás Alapítvány legfőbb pénzügyi támogatója. Az egyik legfőbb szponzor Soros György. Mindkét szervezet szoros kapcsolatban áll Hillary Clinton amerikai külügyminiszter környezetével.

A Soros György-féle Open Society Foundations 12 500 dollárral támogatta a Civil Kontroll – Egymillióan a Demokráciáért mozgalmat (EMD). Ezt a szervezetet az Egymillióan a magyar sajtószabadságért (Milla) nevű Facebook-csoport huszonnyolc tagja és szervezője hozta létre. A pénz körüli botrányok miatt az EMD időközben megszűnt, létrehozói jelenleg a Magyar Szolidaritás Mozgalom vezetői és aktivistái. (Magyar Nemzet, 2012. április 3.) Ezek a véletlenszerűen nyilvánosságra került ügyek valószínűvé teszik, hogy az Orbán-kormány ellen szervezkedők jelentős külföldi támogatást kapnak. A civileknek hazudott baloldali és liberális szervezetek infrastruktúrájukat főként amerikai pénzekből működtetik. Már utaltunk rá, hogy a Bajnai Gordon nevével fémjelzett Haza és Haladás Alapítványt a Clinton családhoz közel álló Center for American Progress támogatja. A Haza és Haladás Közpolitikai Alapítvány létrehozója Bajnai Gordon volt miniszterelnök. A kuratórium elnöke Hegedűs Dóra, tagjai: Szigetvári Viktor és dr. Tordai Csaba. A felügyelőbizottság elnöke: dr. Oszkó Péter, tagjai: dr. Balázs Péter és Mester Zoltán.

Nem zárhatjuk ki az amerikai kormányhoz közel álló National Endowment for Democracy (NED), jelenlétét sem, melynek elnöke Carl Gershman. Ez a szervezet aktív szerepet játszott

az ukrainai és a grúzai narancsos forradalmakban, ráadásul az orosz kormány elleni tüntetések infrastruktúrájának megteremtésében is jelentős segítséget nyújtott. A NED alapítója Mark Palmer volt, alapító okirata szerint világszerte a demokrácia és az emberi jogok védelmében lép fel. Szakértők szerint a republikánus-közeli NED sok olyan teendőt is elvégez, ami korábban a CIA feladatköréhez tartozott.

Hasonlóan szerteágazó tevékenységet folytat a Frank Gaffney vezette Center for Security Policy nevű neokonzervatív szervezet is. A biztonságpolitikai kérdésekre koncentráló szervezet egykori díjazottjai között szerepel: Ronald Reagan, Garry Kasparov, Newt Gingrich, Donald H. Rumsfeld, Paul Wolfowitz, Dick Cheney stb.

2012. február 27-én a Washington Postban közzétett írásukban Mark Palmer, Haraszi Miklós és Charles Gati az amerikai kormány pénzből működő Szabad Európa Rádió (SZER) magyar nyelvű adásának felélesztése mellett érveltek, mivel szerintük Magyarországon megbukott a nyugati típusú, plurális demokrácia. Ez a rádió a politikai és ideológiai hidegháború eszköze volt, és azzal, hogy információkat juttatott el a Szovjetunió által elzárt országba, sokakban tartotta életben a szabadulás reményét. De a rádió 1956-ban játszott felelőtlen szerepe nyilvánvalóvá tette, hogy a CIA számára az Egyesült Államok érdeke mindennél előrébb való. Miközben fel sem merült a segítségnyújtás lehetősége, további felkelésekre és ellenállásra buzdították a magyarországi antikommunista erőket. Tették mindezt annak tudatában, hogy tisztában voltak vele: a hatalmukat visszaszerező kommunisták vérszomjas bosszújának mértéke kizárólag az SZKP vezetőinek hangulatától függ. Mai, mediatizált világunkban egy újjáélesztett SZER lényegében csak fordítóirodai funkciót látna el: magyarul is közzé tenné az USA hivatalos álláspontját.

Az Orbán elleni támadássorozatot nyilvánvalóan az USA-ból irányítják. Az akció fő szervezője a zsidó és magyar származású Charles Gati, aki Tom Lantos helyébe lépve befolyásos „magyar szakértőként” informálisan vesz részt az amerikai külügyi döntéshozatalban. Gati nyíltan lobbizik Bajnai Gordon mellett. Céljaik elérése érdekében felhasználják az Európai Unió különböző szervezeteit is. Hillary Clinton, Soros György,

Charles Gati és társai számára nem megoldhatatlan feladat az európai politikusok tájékoztatása és manipulálása. Áruklodó hangvételő a Mark Palmerrel készített interjú (Népszabadság, 2012. január 2.). Az interjúalany 1986 és 1990 között az Egyesült Államok budapesti nagykövete volt. Palmer szerint Magyarországot most a legjobb barátai féltik, és még azt sem tartja elképzelhetetlennek, hogy „kidobják őket az Európai Unióból. Ha nem számítanak majd többé demokráciának, nem fogják többé megtűrni őket.” De „ha Magyarország megint Oroszországtól akar függeni, akkor persze jó úton halad.” Szerinte a Klubrádió elnémítása sérti a szuverenitást. De az interjú két legérdekesebb mondata a következő: 1. „Közép-Európa visszaesése veszélyt hordozna az amerikai érdekekre...” 2. „Ha Orbán Viktor továbbhalad a rossz irányba, újabb, még erőteljesebb lépések történnek majd a megállítására.” Ez a burkoltnak nehezen nevezhető fenyegetés meglehetősen szokatlan az úgynevezett szabad világban.

A Heti Válasz megkeresésére válaszolva Charles Gati nem zárta ki, hogy Bajnai Gordon vagy Bokros Lajos szakértői kormányt alakíthat, de a polgárháború kitörését is elképzelhetőnek tartotta. Mark Palmer interjújára reagálva a következőket mondta: „Én mégis egyetértek Palmer nagykövettel: igenis vannak lehetőségek arra, hogy a kormányt – ha lehet, demokratikus módon, ha nem lehet, másképpen – elmozdítsák.” (168 Óra, 2012. január 4.)

De ha nem demokratikusan, akkor hogyan? Erőszakkal? F15-ösökkel?

(...)

Az Amerikai Egyesült Államok természetszerűleg kizárólag a saját – és Izrael – érdekeinek védelmében cselekszik. Ez az ország már régen nem a demokrácia mintaállama, ráadásul semmiféle erkölcsi alapja sincs mások folyamatos megleckéztetésére. A normális kapcsolatok fenntartása mindkét ország érdeke, de az elfogadhatatlan, hogy az USA budapesti nagykövetsége gyarmattartóként viselkedve belpolitikai kérdésekben foglal állást, visszaélve diplomáciai mentességével. Egyetlen külföldi országnak sincs joga általa preferált csoportok kiemelt támogatására, illetve hatalomba segítésére. Hillary Clinton és a hozzá közel álló üzleti és szellemi

körök szerint a magyar kormány letért a demokrácia útjáról, és véleményük szerint az Orbán-kormánynak egyetlen támogatója sincs az Unióban. Ám ez a megfogalmazás semmiféle abszolút relevanciával nem rendelkezik, ráadásul ellentmond az amerikaiak által is hangoztatott liberális demokrácia alapelveinek, a nemzeti önrendelkezés elvéről nem is szólva. Orbán Viktor demokratikus és szabad választáson került hatalomra, mindmáig alkotmányos és jogállami keretek között tevékenykedik. Magyarország miniszterelnökének legfőbb feladata a magyar nemzeti érdekek védelme.

(...)

Martin Schulz, az EP szocialista elnöke többször is abszurdnak minősítette azt a feltételezést, hogy Magyarország ellen valamiféle szocialista-liberális összeesküvés zajlik. Ugyanakkor kifejtette, hogy az EP legfontosabb feladata, hogy ellenálljon a nemzeti politikusok szándékának, akik a válság elleni harc ürügyén gyengítik az Európai Uniót azzal, hogy elsőbbséget adnak a nemzeti politikának. Ez Európa feldarabolásához vezethet, amivel ő szembe fog szállni, mert „mindnyájan emlékszünk arra, hogy ez hova vezetett a múlt század első felében.” (168 Óra, 2011. február 23.) Vajon mire utal itt Schulz úr? A két világháborúra, vagy a genocídiumokra? Ezek közül melyik vezethető vissza Európa „feldarabo-

lódásához”? Vagy e nyilatkozat értelme mindössze annyi, hogy az EP szocialista elnöke irtózik a „nemzeti” alapú politizálástól? Ha az EP elnöke nem híve a nemzetek Európájának, akkor mit javasol helyette?

(...)

Magyarországnak tudomásul kell vennie a világban zajló változásokat és új külpolitikai stratégiáját és taktikáját ennek figyelembe vételével kell kidolgoznia. Magyarország elemi érdeke az Európai Unióhoz való tartozás hiszen hosszú távon - a birodalmak, illetve a civilizációk történelmi küzdelmében - ez a szervezet lesz a fehér ember által létrehozott, és a keresztény értékrenden alapuló Nyugat mentsvára. Ugyanakkor Magyarországnak változtatnia kell atlantista-cionista elköteleződésén, mert az Amerikai Egyesült Államok nem tekinti egyenrangú partnereknek Közép-Európa országait, miután deklaráltan nem számol e térséggel sem geopolitikai, sem katonapolitikai szempontból. Ettől függetlenül elvárja e térség országaitól azoknak az emberi jogoknak és erkölcsi követelményeknek a tiszteletben tartását, amelyeket minden olyan esetben megsért, ha politikai vagy gazdasági érdekei ezt megkívánják. A magyar politikai osztálynak és a Külügyminisztériumnak le kell számolnia az USA-hoz fűződő illúziókkal, és vissza kell utasítani az onnan érkező alaptalan politikai-erkölcsi diktátumokat.

